

STORTINGET

Innst. 245 S

(2018–2019)

Innstilling til Stortinget
fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Dokument 8:73 S (2018–2019)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Audun Lysbakken, Karin Andersen, Kari Elisabeth Kaski, Solfrid Lerbrekk og Lars Haltbrekken om endring av bostøtte og opprettelsen av midlertidige ordninger for å nå vanskeligstilte husstander som har problemer med høye energipriser

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringen snarest komme til Stortinget med forslag om opprettelse av en ordning der personer med lav inntekt og høye boutgifter kan søke om dekning av oppvarmingskostnader.
2. Stortinget ber regjeringen om å opprette en midlertidig ordning hvor også de som i dag ikke mottar bostøtte, kan søke om dekning av høye oppvarmingskostnader dersom de har lav inntekt og høye boutgifter.
3. Stortinget ber regjeringen endre bostøtteordningen slik at oppvarmingsutgifter blir en del av beregningen av utbetalt bostøtte.
4. Stortinget ber regjeringen endre grensene for beregning av bostøtten slik at personer som i 2013 var omfattet av ordningen, igjen får bostøtte.»

I dokumentet vises det til at man i dag ser at det er høye strømpriser på grunn av lav fyllingsgrad i magasinene og kalde perioder. Strømregningen vil nå bli like

stor som i 2011. Det er store svingninger som gjør dette svært krevende for de mest vanskeligstilte.

Forslagsstillerne viser til at den rød-grønne regjeringen i 2011 brukte 320,5 mill. kroner på å gi en engangsutbetaling til mottakere av bostøtte for å gi en ekstrautbetaling når strømprisen var svært høy. Det ble fremlagt i Prop. 61 S (2010–2011) og ble enstemmig vedtatt.

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Komiteen har i brev av 7. februar 2019 til Kommunal- og moderniseringsdepartementet ved statsråd Monica Mæland bedt om en vurdering av forslaget. Statsrådens uttalelse følger av vedlagte brev av 27. mars 2019.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Masud Gharahkhani, Stein Erik Lauvås, Eirik Sivertsen og Siri Gåsemyr Staalesen, fra Høyre, Norunn Tveiten Benestad, Sigurd Hille, Mari Holm Lønseth og Olemic Thommessen, fra Fremskrittspartiet, Jon Engen-Helgheim og Kari Kjønnaas Kjos, fra Senterpartiet, Heidi Greni og Willfred Nordlund, fra Sosialistisk Venstreparti, lederen Karin Andersen, og fra Kristelig Folkeparti, Per Sverre Kvinlaug, viser til Representantforslag 73 S (2018–2019).

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til at representantforslaget ble sendt til Kommunal- og moderniseringsdepartementet til uttalelse 7. februar 2019. Flertallet viser til svarbrev fra departementet datert 27. mars. Flertallet registrerer at departementet hadde behov for 34 arbeidsdager eller nesten 7 uker på å forfatte et svarbrev på 11 linjer som ikke konkret vurderer forslagene departementet blir forelagt.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til at når departementet ikke gir en konkret vurdering av de ulike forslagene, verken de praktiske eller økonomiske konsekvensene, så vil det gjøre det vanskelig for Stortinget å ta stilling til forslagene. Disse medlemmer mener departementet med en slik praksis setter Stortinget i en vanskelig situasjon.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til at bostøtten er et viktig verktøy i arbeidet mot fattigdom, og for at alle skal ha et sted å bo. Bostøtten er et effektivt virkemiddel fordi den retter seg inn mot de som både har lav inntekt og høye boutgifter.

Flertallet viser til at strømprisene denne vinteren har vært uvanlig høye, og at man må tilbake til 2010 og 2011 for å finne like høye strømpriser. Flertallet viser til at den rød-grønne regjeringen i 2011 brukte 320,5 mill. kroner på å gi en engangsutbetaling til motakere av bostøtte for å gi en ekstra utbetaling når strømprisen var svært høy. Det ble fremlagt i Prop. 61 S (2010–2011) og ble enstemmig vedtatt.

Flertallet viser til at Stortinget allerede i forbindelse med debatten om regjeringens erklæring i slutten av januar hadde mulighet til å følge opp på tilsvarende måte som i 2011. Stortinget behandlet 30. januar 2019 forslag om å be regjeringen bruke engangsutbetaling av ekstraordinær bostøtte for å avhjelpe situasjonen for de som rammes hardest av den kraftige økningen i strømprisene, og komme tilbake til Stortinget med forslag om nødvendig tilleggsbevilgning. Flertallet registrerer at regjeringspartiene i Stortinget stemte ned dette forslaget, og at regjeringen ventet til 15. mars 2019 med å fremme Prop. 54 S (2018–2019) med forslag til økt bostøtte.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti er opptatt av at alle trenger en god og trygg bolig, og at alle er avhengige av strøm i sin hverdag. Strømregningen kan være en stor utgiftspost for mange, og vinteren 2018–2019 var det i Norge strømpriser langt høyere enn det man har vært vant til de seneste årene.

Disse medlemmer deler bekymringen for at særskilt høye strømpriser kan være spesielt utfordrende for mange vanskeligstilte på boligmarkedet. Det var derfor gledelig at regjeringen 15. mars 2019 la frem Prop. 54 S (2018–2019) med et forslag om en ekstraordinær tilleggsbevilgning på 274 mill. kroner til økt bostøtte som resultat av høye strømpriser vinteren 2018–2019. Tiltaket omfattet dem som inngikk i Husbankens bostøtteordning per februar 2019. Proposisjonen ble vedtatt i Stortinget 2. april 2019.

Disse medlemmer viser til at bostøtten skal være et viktig virkemiddel for å sikre at vanskeligstilte personer har råd til å bli boende i en god bolig, og viser videre til at bostøtten hver måned når frem til omkring 90 000 husstander med lav inntekt og høye boutgifter. En slik ekstraordinær tilleggsutbetaling som ble vedtatt 2. april 2019, kan være en håndrekning til disse husstandene når omstendighetene tilsier det og strømprisene er ekstraordinært høye.

Disse medlemmer mener økt bostøtte gjennom Husbanken er en effektiv og ubyråkratisk måte å bevilge midler på. Den når frem til mange vanskeligstilte når situasjonen krever det, selv om man gjennom dette ikke når alle som trenger det. Disse medlemmer vil peke på at kommunene har plikt til å vurdere sosialhjelp dersom en husstand får akutt behov for økonomisk bistand, også som følge av høye strømpriser. Disse medlemmer mener det ikke er hensiktsmessig å opprette en egen ordning for dette, at det vil være svært ressurskrevende og ta tid å gjennomføre i praksis.

Disse medlemmer viser videre til at reelle utgifter til oppvarming aldri har vært grunnlag for bostøtteberegning. Slike utgifter varierer mye fra måned til måned, og det vil være krevende stadig å dokumentere endringer. Når det gjelder endring av grensene for beregning av bostøtten slik at personer som i 2013 var omfattet av ordningen, igjen skal inn i ordningen, vil disse medlemmer gjøre oppmerksom på at regjeringen løpende vurderer forbedringer i bostøtten i forbindelse med de årlige budsjettprosessene.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet mener de høye strømprisene kunne vært unngått dersom avgiftsnivået på strøm hadde vært lavere. Regjeringen har økt el-avgiften med 36 pst. de senere år, noe som har en direkte innvirkning på folks strømregning. Videre ivrer regjeringen for økt strømeksport gjennom bygging av en ny eksportkabel mellom Norge og Skottland, selv om flere kraftkabler vil kunne gi høyere økninger i strømprisen. Disse medlemmer mener kraften må forvaltes slik at det i Norge er en lavere kraftpris enn i det europeiske markedet. Norge er kaldt, og mange har ikke noe annet alternativ enn strøm når de skal holde boligen varm. Rimelig kraft er også avgjørende for å styrke vår egen produksjon og skape norske ar-

beidsplasser. Dagens politikk for høyere strømpris rammer vanlige folk og gjør at industrien vår blir svake-re. Samlet sett rammer høye strømpriser både industri og privatpersoners økonomi, og rammer særlig hardt personer med trang økonomi. Disse medlemmer viser til at Senterpartiet har vært kritiske til endringene i avgiftspolitikken og bostøtteordningen, og mener det er en uheldig politikk som rammer dem med trangest økonomi hardest.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til at bostøtten er ment å være et viktig verktøy i arbeidet mot fattigdom, og for at alle skal ha et sted å bo. Bostøtten er et effektivt virkemiddel fordi den retter seg inn mot dem som både har lav inntekt og høye boutgifter. Imidlertid har bostøtten de siste årene blitt kraftig svekket som boligsosialt virkemiddel. Stadig færre får bostøtte på tross av at befolkningen og de økonomiske forskjellene har økt, boutgiftene har økt og inntektene til lavinntektsgruppene har sakkert akterut. Dette er en villet utvikling hvor stadig færre får bostøtte, og hvor den store andelen har en inntektsutvikling hvor de mister kjøpekraft. I en slik situasjon slår økninger i strømutgiftene svært hardt ut for vanskeligstilte.

Dette medlem viser til at siden regjeringen overtok i 2013, har antallet som mottar bostøtte, falt, og det vil ikke lenger være tilstrekkelig kun å gi økt bostøtte for å avdempe problemene med høye energipriser. I gjennomsnitt var det 123 700 husstander som mottok bostøtte i gjennomsnitt i 2011. I Prop. 20 S (2018–2019) om saldering av budsjett for 2018 fastslår regjeringen at nytt anslag er nede på 88 800 personer, altså er det blitt 34 900 færre husstander som i gjennomsnitt mottar bostøtte. I Prop. 54 S (2018–2019) dokumenteres ytterligere forverring. I januar 2019 var gjennomsnittsinntekten for husstander som fikk bostøtte, kun 130 900 kroner i året, og gjennomsnitt i boutgift tilsvarte 97 200 kroner i året. Dette viser at å kun gi dem som i dag får bostøtte, en ekstrautbetaling for høye strømutgifter nå, ikke på noen måte dekker behovet. Det er derfor vanskelig å nå alle som trenger hjelp med å klare høye strømutgifter, kun ved å gi ekstra til dem som allerede kvalifiserer for bostøtte. Dette medlem vil minne om at for eksempel vil de som er blitt uføre siden 2015, i hovedsak ikke få bostøtte.

Dette medlem viser til at det er ulike måter å styrke bostøtten på for å nå flere med lave inntekter og høye bo- og strømutgifter. En av mulighetene for å regulere bostøtten er å øke det øvre taket for boutgifter ut over prisreguleringen. Ved å øke taket for boutgifter vil flere få bostøtte, og det kan økes i prosenter i alle de ulike satsene i kommunene. Det vil også være med på å ta igjen etterslepet. Andre alternativer er å kunne differensiere på grupper, endre vektingen for inntekten til flerpersonhusholdninger eller endre dekningsprosenten

for hvor høy andel av utgiftene som skal dekkes. Den er i dag på 73,7 pst., men en endring i denne vil kun gi de som i dag får bostøtte, en høyere andel. En annen regulering er endring i formuespåslaget. I 2015 ble påslaget for formue endret slik at de som i dag eier sin egen bolig, får beregnet en høyere inntekt enn før endringen. Har man netto formue ut over fribeløpene, blir 65 pst. av overskytende formue lagt til ens inntekt i form av et formuestillegg. Før 2015 var påslaget på 16 pst. Et høyt påslag gjør at spesielt eldre mennesker som bor i eide boliger, men med svært lav inntekt og høye boutgifter fort faller utenfor grensene for bostøtte. Til slutt er det også mulig å regulere sjabloner, for eksempel å la sjablonen for oppvarming gjelde alle. Men dette forutsetter også at boutgiftstaket blir økt, siden omtrent 76 pst. har utgifter ut over boutgiftstaket, noe som gjør at et sjablongtillegg ikke vil ha en effekt.

Dette medlem viser til at tidligere var utgifter til oppvarming en del av det som ble beregnet i bostøtten, mens det nå kun er alders-, uføre- og etterlattepensjoner som ikke har dekket utgifter til oppvarming i felleskostnadene, som får lagt til grunn 6 230 kroner per år til dekning av utgifter til oppvarming. Svært mange med lave inntekter og høye boutgifter har allerede i dag nådd taket for boutgifter i dagens bostøtte. I svar på spørsmål til statsbudsjett for 2019, nr. 338 til Sosialistisk Venstreparti, svarer Finansdepartementet at per 1. juni 2018 hadde 74 pst. av alle bostøttemottakere boutgifter over taket. I noen kommuner og bydeler har opp mot 100 pst. utgifter over taket. Det lave boutgiftstaket i dag gjør at økninger i strømprisen ikke vil gi økt bostøtte til husstandene, og det vil dermed heller ikke gi økt bostøtte selv om strømutgifter medregnes.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti mener at oppvarmingsutgifter bør være en del av vurderingen ved beregningen av bostøtten for alle. For at endringen skal kunne føre til at folk reelt sett får kompensert høyere oppvarmings- og strømkostnader, må boutgiftstaket økes.

Disse medlemmer vil derfor foreslå at regjeringen må vurdere ulike løsninger for å nå flere og også dem som ikke lenger kvalifiserer for bostøtte, og på den måten sikre hjelp til flere – både som en engangsløsning og som varig gir flere mulighet til å håndtere strømutgiftene og boutgiftene.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen opprette en midlertidig ordning hvor også de som i dag ikke mottar bostøtte, kan søke om dekning av høye oppvarmingskostnader dersom de har lav inntekt og høye boutgifter.»

«Stortinget ber regjeringen endre bostøtteordningen slik at oppvarmingsutgifter inngår i beregningen av utbetalt bostøtte for alle mottakergrupper.»

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen øke boutgiftstaket og/eller andre elementer i bostøtteordningen for beregning av bostøtten, slik at flere personer kommer inn under ordningen og minst på nivå med andelen av befolkningen som fikk bostøtte i 2013.»

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet mener det er vanskelig å bruke andelen av befolkningen som mottar bostøtte som et målekriterium for hvor mange som har behov for å motta bostøtte, og på denne bakgrunn fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen endre boutgiftstaket og om nødvendig endre andre elementer i bostøtteordningen for beregning av bostøtte, slik at flere personer kommer inn under ordningen.»

Komiteens medlemmer fra Høyre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti viser til at bostøtte er et viktig virkemiddel for å nå regjeringens mål om at alle skal kunne skaffe seg og beholde en god bolig. Bostøtten er et effektivt virkemiddel for å bekjempe fattigdom. Disse medlemmer viser til at bostøtten er styrket og målrettet under den borgerlige regjeringen. Mange svakheter som den rød-grønne bostøtteordningen hadde, er fjernet. Særlig større barnefamilier får mer enn under den rød-grønne regjeringen. Generelt mottar bostøttemottakerne mer bostøtte under denne regjeringen, enn under den rød-grønne regjeringen. Disse medlemmer er glade for at boutgiftstaket er økt hvert år siden 2013. Videre viser disse medlemmer til at bostøtteadgangen for bokollektiv er utvidet, barns inntekt regnes ikke med i inntektsgrunnlaget og bostøtten beregnes basert på oppdaterte inntektstall fremfor opplysninger fra opptil to år gamle skatteoppgjør. Dette har ført til at mottakerne får den bostøtten de har krav på, fremfor at mange får store tilbakebetalingskrav som det kan være svært vanskelig å håndtere. Disse medlemmer viser også til at det i 2017 ble vurdert å kreve tilbake om lag 213 mill. kroner fra 9 100 mottakere som følge av feilutbetalinger i 2016, blant annet på grunn av bruk av gamle ligningstall.

På bakgrunn av forslag fra regjeringen i Prop. 1 S (2018–2019) bevilget Stortinget 60 mill. kroner ekstra til bostøtte for barnefamilier. Denne endringen medfører at en barnefamilie kan få opptil 5 190 kroner mer i bostøtte. Kompensasjonsordningen for uføre etter uføre-reformen ble også gjort varig. Regjeringspartiene sikret

også at personer som får økt minstepensjon i september 2019, beholder bostøtten.

Disse medlemmer viser til at antallet bostøttemottakere var fallende hele perioden fra 2011 til 2016.

Disse medlemmer viser også til at satsene for beregning av bostøtte fra 2009 til 2017 ikke holdt følge med prisveksten og økende boutgifter. Mottakere falt ut av ordningen, selv om de hadde samme støttebehov. Dette har vært en svakhet ved støtteordningen helt siden 2009. Den borgerlige regjeringen rettet opp svakheten i 2017 og sikret en jevnlig justering av regelverket. Omleggingen av inntektsgrunnlaget har gjort bostøtten mer målrettet og har redusert feilutbetalinger fra og med 2017.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til at under behandlingen av Prop. 54 S (2018–2019) ønsket Bjørnar Moxnes på vegne av Rødt å fremme følgende to forslag:

«Stortinget ber regjeringen utrede differensiert elavgift på ny, med lavere sats for normalt forbruk og høyere sats for luksusforbruk, innrettet på en måte som ikke blir en ekstra byrde for de med svak økonomi og dårlig isolerte hus og som tar høyde for antall personer i husstanden, for deretter å komme tilbake til Stortinget på egnet vis.»

«Stortinget ber regjeringen utrede hvordan støtteordninger for ENØK-tiltak bedre kan tilpasses personer med svak økonomi, inkludert, men ikke avgrenset til, støtteordninger der egenandel differensieres basert på husholds inntekt, og tiltak hvor de som ikke eier egen bolig kan få redusert strømutfgifter gjennom pålegg overfor utleier, og komme tilbake til Stortinget på egnet vis.»

Under behandlingen av Prop. 54 S (2018–2019) ble forslagene likevel ikke fremmet, men Rødt ønsket at forslagene ble bragt videre til behandlingen av dette representantforslaget.

Dette medlem viser til at det første forslaget tar sikte på å gi mennesker som sløser med strøm og bruker svært mye til luksusforbruk, høyere strømpris for dette forbruket, og tilsvarende kunne gi rimeligere strøm til nødvendig forbruk til mennesker med lav inntekt. Dette medlem støtter intensjonen i forslaget. Et slikt topprissystem har imidlertid vært utredet flere ganger fordi det har vært et ønske om å kunne differensiere på denne måten, men det har ikke vært mulig å finne en god løsning på dette som ikke rammer dem forslaget er ment å hjelpe.

I NOU 2004 nr. 8 fremgår det blant annet:

«Differensiering etter både forbruk og antall husholdningsmedlemmer har noe bedre fordelingsegenskaper enn differensiering kun etter forbruk. Imidlertid er det utvalgets oppfatning at denne fordelingsgevinsten er såpass begrenset at den ikke forsvarer de administrative kostnader som differensiering etter antall

husholdningsmedlemmer vil måtte innebære. Utvalget vil derfor fraråde innføring av en differensiert el-avgift basert på antall husholdningsmedlemmer. En differensiert el-avgift basert på samlet forbruk vil være enklere å administrere enn en differensiert el-avgift som også tar hensyn til antall husholdningsmedlemmer. Men også differensiering basert på samlet forbruk vil gi ekstra administrativ kompleksitet i forhold til dagens system. Videre viser de analyser utvalget har utført at økt barnetrygd er et alternativt fordelingspolitisk virkemiddel som også kan motvirke uheldige fordelingsvirkninger av økte kraftpriser på en relativt treffsikker måte. Myndighetene disponerer også andre fordelingspolitiske virkemidler som minstefradrag, minstepensjon og bostøtte. Det er grunn til å tro at økninger i disse, i kombinasjon med økt barnetrygd, vil kunne motvirke uheldige fordelingsvirkninger av økte kraftpriser på en meget treffsikker måte, og uten den ekstra administrative kompleksitet som en differensiert el-avgift vil medføre.»

Disse utredningene viser at økt bostøtte vil være et godt virkemiddel i perioder med høye strømavgifter. Det forutsetter at strømavgiftene er inkludert i beregningene for alle, og at boutgiftstaket økes slik at flere får bostøtte, slik det er foreslått i denne innstillingen. Dette medlem mener derfor at det er bedre å utvide og forbedre bostøtten enn å gå videre med et toprissystem for strøm.

Når det gjelder det andre forslaget som Rødt ønsket å fremme, støtter dette medlem dette forslaget og viser til Representantforslag 82 S (2018–2019) fra Karin Andersen, Arne Nævra, Audun Lysbakken, Kari Elisabeth Kaski og Lars Haltbrekken om mer effektiv bruk av strøm, der det vises til Riksrevisjonens undersøkelse av myndighetenes arbeid med energieffektivisering av bygg, Dokument 3:4 (2015–2016), og til en rekke rapporter som dokumenterer energisparepotensialet i eksisterende boligmasse.

Dette medlem viser til at Enova er delfinansiert av husholdningene i Norge, gjennom et ørepåslag på nettariffen. Derfor er det et paradoks at Enova får betydelig mer penger fra husholdningene enn det foretaket gir tilbake til boligeierne i form av energitiltak i boliger. Årlig kommer det inn ca. 400 mill. kroner fra husholdningenes nettariff-innbetaling, mens husholdningsstøtten som ble utbetalt i 2017, bare var på om lag 165 mill. kroner. Satsingen på energieffektivisering i folks hjem må trappes opp.

Dette medlem viser til at Norske boligbyggelag (NBBL) for ett år siden la fram en fersk rapport som viste at om boligblokker blir energirehabiliteret, vil dette alene kunne gi 1,5 TWh i energisparing fram mot 2030. Til tross for dette viser rapporten at lite Enova-støtte utbetales til borettslag og sameier.

Dette medlem vil vise til merknad i Innst. 231S (2018–2019) fra energi- og miljøkomiteen til Representantforslag 82 S (2018–2019) fra komitémedlemmet i Sosialistisk Venstreparti om at personer i husstander

med lav inntekt også må kunne få tilgang til midler for energieffektivisering. Dette medlem viser til at forslagene som skal behandles i energi- og miljøkomiteen, er svært sammenfallende med forslag nr. 2 fra Rødt, og mener det er et godt forslag som må vurderes sammen med Sosialistisk Venstrepartis forslag under behandlingen i den komiteen. Dette medlem viser til innstillingen til Representantforslag 82 S (2018–2019), der det foreslås at:

«Stortinget ber regjeringen sikre at Enova-satsingen på energitiltak i folks hjem trappes opp til minst det nivået som husholdningene bidrar med til Enova i innbetalinger over nettariffen. Den økte satsingen bør særlig inkludere tiltak på bygningskroppen som etterisolering og skifte til passivhusvinduer. Bygningskomponentene som fornyes, bør holde en energistandard opp mot hva som kreves i nybygg. Disse tiltakene må også omfatte borettslag og sameier.»

«Stortinget ber regjeringen etablere et prøveprosjekt med støtte til håndverkere som tilbyr energieffektiviseringsiltak, med mål om å få i gang marked for energieffektivisering blant boligeiere som skal sette i stand og pusse opp boligen sin.»

«Stortinget ber regjeringen gjennomføre et prøveprosjekt hvor husholdninger som bruker mer enn 15 prosent av disponibel inntekt på energiavgifter får økonomisk støtte og energilån for å gjennomføre enøktiltak. Alternativt gi økonomisk støtte og energilån til husholdninger med en samlet inntekt under 5 G.»

«Stortinget ber regjeringen utrede en ordning med energilån til energieffektivisering-iltak gjennom Husbanken som kan gis i kombinasjon med, eller uavhengig av Enovatilskudd.»

Dette medlem mener disse forslagene i hovedsak er sammenfallende med de løse forslagene fra Rødt som ikke ble fremmet under behandlingen av Prop. 54 S (2018–2019).

Forslag fra mindretall

Forslag fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen opprette en midlertidig ordning hvor også de som i dag ikke mottar bostøtte, kan søke om dekning av høye oppvarmingskostnader dersom de har lav inntekt og høye boutgifter.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen endre bostøtteordningen slik at oppvarmingsavgifter inngår i beregningen av utbetalt bostøtte for alle mottakergrupper.

Forslag fra Senterpartiet:*Forslag 3*

Stortinget ber regjeringen endre boutgiftstaket og om nødvendig endre andre elementer i bostøtteordningen for beregning av bostøtte, slik at flere personer kommer inn under ordningen.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti:*Forslag 4*

Stortinget ber regjeringen øke boutgiftstaket og/eller andre elementer i bostøtteordningen for beregning av bostøtten, slik at flere personer kommer inn under ordningen og minst på nivå med andelen av befolkningen som fikk bostøtte i 2013.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:73 S (2018–2019) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Audun Lysbakken, Karin Andersen, Kari Elisabeth Kaski, Solfrid Lerbrekk og Lars Haltbrekken om endring av bostøtte og opprettelsen av midlertidige ordninger for å nå vanskeligstilte husstander som har problemer med høye energipriser – vedtas ikke.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 11. april 2019

Karin Andersen

leder

Siri Gåsemyr Staalesen

ordfører

Vedlegg**Brev fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet v/statsråd Monica Mæland til kommunal- og forvaltningskomiteen, datert 27. mars 2019****Representantforslag 73 S (2018-2019)**

Jeg viser til komitéens brev 7. februar med spørsmål om min vurdering av nevnte representantforslag fra stortingsrepresentantene Audun Lysbakken, Karin Andersen, Kari Elisabeth Kaski, Solfrid Lerbrek og Lars Haltbrekken.

Forslagsstillerne viser til dagens høye strømpriser og faren for at disse vil holde seg høye fremover. Forslagsstillerne viser videre til at vanskeligstilte husstander kan ha problemer med å betale for høye energipriser, og foreslår derfor flere avbøtende tiltak.

Jeg deler bekymringen for at de høye strømprisene kan være utfordrende for mange vanskeligstilte på boligmarkedet. Regjeringen la derfor 15. mars frem Prop. 54 S (2018–2019) med forslag om en tilleggsbevilgning på 274 millioner kroner. Bevilgningen skal være en hjelp til å dekke høye strømreregninger for husstander med lave inntekter. Etter min vurdering er det ikke behov for tiltak ut over det Regjeringen her har foreslått.

